

Més remeis casolans

Animats per l'elevat nombre de curacions assolides i la bona acceptació que han tingut en el públic en general els remeis que es van publicar fa un temps en aquesta revista, oferim ara una altra tongada dels remeis i fórmules que utilitzaven els nostres avantpassats a finals del segle XIX per guarir les diferents malalties. Les anotacions provenen de dues cases de Fals i les hem transcrit tal qual van ser escrites, esmenant únicament l'ortografia per fer-les més entenedores.

Mal del tifol (tifus)

Pica tres unces de tabac negre i les bulls amb un petricó de vi blanc. Un cop bullit s'hi posa un grapat de farina de froment i es posa en un drap sobre els ronyons. Cada dotze hores es muda el pegat dues o tres vegades. És cura segura.

Per tenir llet

Tres unces de pinyons, una unça de llavor de cànem i un grapat de juncolls. Es posa a bullir en una olla de cinc porrons. Es beu cada matí en dejú, mig petricó de llet i mig petricó d'aquesta aigua, i es tindrà llet.

Remei per curar el mal de boca

Comprar un quart d'herba brinca, de la qual només s'hi posen les fulles, una closca de magrana agra, no molt grossa, un porró de vinagre, un tros d'alum blanc de la mida d'una avellana, dues pinyes de xiprer i sis unces de sucre roig. Tot això es posa en una olla nova a bullir molt suau, amb poc foc, fins que queda reduït a la meitat, llavors se'n pot glopejar un o dos cops al dia, però tenint cura de no empassar-se'n gens.

Ungüent que es bo per molts mals, per cremats, grans, naixedures, nafres, xacres, etc.

Romaní, mata, espernallac, espelma, roses i cera nova. El romaní, la mata i l'espernallac han de bullir amb una quantitat tant de vi com d'oli, per exemple, un petricó de vi i un d'oli, i quan el vi ja ha bullit prou que ja no espetega, llavors es trenquen les herbes i s'hi tiren les roses, i quan les roses ja són sofregides s'hi tira la cera nova i l'espelma. Si per ventura queda clar quan es fred, es torna al foc i s'hi afegeix més cera nova, perquè es torni espès.

Recepta per les angines

Prendre dos brots de romaní, si por ser que sia florit, i un bon pessic de roses, després fer-ho bullir en una olla de tres quarts amb vinagre. Quan sia bullit, colar-ho, i al líquid posar-hi una cullerada de mel i fer-ho bullir més fins que el vinagre quasi no se senti. I per prendre, s'ha de donar al malat una cullerada cada hora.

Després, fer bullir malvins en aigua, i quan siguin ben cuits se'n treu els nervis i es piquen juntament amb un rovell d'ou. D'això se'n fa un pegat per posar al coll, i també s'ha de beure aigua de "dauradilla".

